Μια ακρόπολη μήκους138 μ. περιβαλλόταν, κατά την τελευταία περίοδο της ΜΕ εποχής (από την ΜΕ ΙΙ οδηγούμαστε κατ' ευθείαν στην ΥΕ Ι), από ακατέργαστους ογκόλιθους, που είχαν τοποθετηθεί στην ανώμαλη βραχώδη περίμετρο του λόφου, χωρίς προηγούμενη επίστρωση. Ένα μεγάλο μέρος του τείχους δεν σώζεται. Χρησιμοποιήθηκε σαν υλικό εκ νέου ή κατρακύλησε κάτω από τον λόφο.

Ό,τι απομένει ποικίλλει σε πάχος από 3,50 μ. μέχρι 1,60 και έχει 4-5 στενές διόδους (πύλες). Οι κύριες πύλες βρίσκονται στα βόρεια και νότια, οι υπόλοιπες είναι λίγο μεγαλύτερες από θύρες, τις οποίες μετέτρεψαν σε διόδους για ζώα σε μεταγενέστερα χρόνια. Ο αγροτικός χαρακτήρας της ακρόπολης είναι εμφανής. Σε μερικές περιπτώσεις το τείχος αποκτά μεγαλύτερο πάχος ή προεξέχει σχηματίζοντας πλευρικές αιχμηρές προβολές, που ενδεχομένως χρησιμοποιούνταν σαν αμυντικοί εξώστες.

Εσωτερικά διατηρείται ένας ολόκληρος μικρός οικισμός, με μια φυσική πηγή στην κορυφή του βράχου, που θα αποτέλεσε και τον αρχικό λόγο έλξης, και με θέα σε μια γόνιμη κοιλάδα, η οποία αποτελεί ακόμα το κύριο πέρασμα από την ανατολική στη δυτική Πελοπόννησο. Είναι ένας φτωχός αλλά με μεγάλη έκταση οικισμός με αποθήκες και σταύλους, που είναι προσκολλημένοι στην εσωτερική πλευρά του τείχους και εκατοντάδες μικρά δωμάτια, τα οποία συνωστίζονται χωρίς σχέδιο, όπου υπάρχει απότομη προεξοχή του βράχου.